

[Brusvang.]

er kommet et skred i disse forhandlinger på en sådan måde, at situationen ser anderledes, lysere og mere positiv ud, når denne weekend er overstået. Vi har også fået et positivt svar på den henvendelse, som partiet har rettet til statsministeren om et møde i kredsen af augustforligspartierne sammen med det konservative folkeparti, og dette møde finder sted på tirsdag.

Disse ting og denne udvikling gør, at dagen i dag næppe er den psykologisk rette til at fremsætte et sådant dagsordensforslag. Men jeg vil gerne i tilknytning til det, der også blev sagt af det konservative folkepartis ordfører, hr. Ninn-Hansen, sige, at hvis statsministeren i dag allerede nu kan give os yderligere oplysninger om denne sag, vil det være meget velset.

Maisted (FP):

Der er mange, der undrer sig over, hvorfor de mindre virksomheder har forkastet dette mæglingforslag. Lad os se på det sidste statistiske materiale, vi har fra november 1976, hvor man har et repræsentativt udsnit af de danske virksomheder; det omfatter 7.033. Af disse virksomheder var der 5.822, der hverken havde over- eller underskud, 484 virksomheder havde et overskud på under 40.000 kr., 685 havde et overskud på over 40.000 kr., og 42 virksomheder havde et underskud.

Af et repræsentativt udsnit af selvstændige på 17.657 var der 13.019, der havde en indkomst på under 60.000 kr. i 1975, og 4.638, der havde en indkomst på over 60.000 kr. Det er klart, at det er de mindre virksomheder, der slår igennem i en sådan statistik. De skal nu opleve, at når de antager en skoleelev, der har gået 11 år i skole, skal de give vedkommende 70.000 kr. for at komme og feje gulv eller lave kaffe eller hente øl. Enhver kan sige sig selv, at den går ikke, og det her vil altså skærpe ungdomsarbejdsløsheden.

Finansministeren sagde i går med hensyn til tjenestemændene, at der var opnået en tilfredsstillende ordning, især tilfredsstillende for tjenestemændene. Der er heller ikke noget at sige til, at tjenestemændene er tilfredse. Gennemsnitslønnen i 1975 for en statstjenestemand var 90.900 kr. ekskl. bl. a. vederlag modtaget fra anden styrelse end den, hvor pågældende er hovedbeskæftiget. Dertil kommer en fiktiv henlæggelse på 20 pct. af lønnen til pension – man skulle næsten tro, det var en sag for bag-

mandspolitiet, når det offentlige arbejder med fiktive henlæggelser. Men hvis man nu foretog det tankeeksperiment, at pengene ikke skulle tages over driftsmidlerne til pensionen, men skulle henlægges i en fond, ville man få en fond år 2000, der var på ca. 350 mia kr. Men det er jo ikke noget problem, for de skatteydere, der ikke er offentligt ansatte, betaler jo gildet også fremover. Det er åbenbart en særlig socialdemokratisk social bevidsthed, der her slår igennem: det er socialministerens asociale holdning, der slår igennem, når en offentligt ansat kan opnå over 100.000 kr. mere i pension om året end den højeste folkepension. Det er sådan, dette mæglingforslag, som man har vedtaget for de offentligt ansatte, virker. Det virker direkte imod de mindre virksomheder, der skal betale gildet, og derfor kan man selvfølgelig ikke stemme for et sådant mæglingforslag.

Glistrup (FP):

Da Thomas Nielsen i 1966 skød frem imod LO-toppen, var den typiske timeløn for en lavtlønnet omkring 8 kr. Når vi så ser tilbage på den epoke, som kan kaldes Thomas Nielsen-tiden inden for LO, er det da så ganske åbenbart, at det, han fremførte noget har arbejdet for, er at presse de lavtlønnedes indtægtsforhold i vejret. Det er da også ganske åbenbart, at han har nået betydelige resultater: de 8 kr. i timeløn i 1966 er nu, altså før den overenskomstfornyelse, der nu forestår, vokset til 26 kr., hvis den har fulgt statistikkens løve. Selv om der jo – især på grund af dårskaaber begået her i denne sal – er sket en betydelig pengeudhuling, en betydelig skatteeksplosionsplyndring til fordel for de rige, som hr. Maisted lige har talt om, er det da ganske givet, at der i udviklingen fra de 8 til de 26 kr. ligger en betydelig reallønsfremgang. Det er vi i fremskridtspartiet særdeles tilfredse med, det er en linje, som vi i allerhøjeste grad sympatiserer med.

Men når man så ser, hvordan det har virket ude i virkelighedens verden, vil man se, at timelønnen for den højtlønnede LO-arbejder i 1966, der dengang var på omkring 20 kr., nu, hvis også den har fulgt statistikkens gennemsnitsløve, efter de tal, vi har fået her i udvalget, er steget til 70 kr. Det vil altså med andre ord sige, at denne idé med at give lavtlønstillæg har bevirket, at afsmitningen på andre lønindkomster har medført, at den lavtlønnede både absolut og relativt er sakket agterud, og at det